S: Tina je bila po nakupih.
R: Nakupljeno je v hladilniku.

argument 1
premise: B ali C; ne F; če ne F, potem ne C
sklep: B
argument 2
premisi: če S, potem R; S
sklep: R

V) V petem koraku abstrakcije tudi *logično pomembne izraze iz vsakdanje govorice nadomestijo logične konstante*, v obliki logičnih simbolov in s standardiziranim pomenom. S tem izginejo še zadnji sledovi vsakdanje govorice kot »in«, »ali« ali »če … potem«. Pomen teh logičnih konstant je natančno opredeljen oz. določen v simbolni logiki, vendar se s tem na tem mestu ne moremo posebej ukvarjati. Omenimo le, kako se nekateri od teh »logično pomembnih izrazov« prevajajo v logične konstante: V simbolizira »ali«, → simbolizira »če … potem« in ¬ simbolizira »ne«. Če še za sklep uporabimo simbol /.:, potem lahko naš primer zapišemo takole:

argument 1
B V C
¬F
¬F → ¬C
/.: B

argument 2
S → R
S
/.: R

Logične konstante, ki nastopajo v tem primeru, so ¬ (*negacija*), V (*disjunkcija*) in → (*materialna implikacija*), še ena pomembna logična konstanta, brez katere v logiki ne gre, pa je *konjunkcija* ali logični ekvivalent veznika »in«. Pomen teh logičnih konstant je v logiki *definiran veliko bolj strogo in togo* kot pomen njihovih »ustreznikov« v naravnem jeziku. To pa zato, ker je njihov pomen tesno povezan z logičnim konceptom *resničnostne vrednosti*. Kaj to pomeni?

V nekaj besedah: če izhajamo iz binarnega koncepta resničnostne vrednosti (so seveda tudi drugačni, toda namen te knjige ni podrobna razlaga